

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2951/2019
Гж ап 22/2019
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Момчило Јовановић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Пантелић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 9132/18 од 28.11.2018. године и о жалби тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 27/19 од 21.05.2019. године, у седници од 14.10.2020. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду РЗ. 27/19 од 21.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Београду Гж 9132/18 од 28.11.2018. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 979/14 од 04.09.2018. године, одбачен је као неблаговремен предлог тужиоца за понављање поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 9132/18 од 28.11.2018. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. важећег Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ. 27/19 од 21.05.2019. године није предложено Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против другостепеног решења, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

Против наведеног решења, тужилац је изјавио жалбу због битне повреде одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност жалбе у смислу чл. 385. став 1. и 411. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09)

који се примењује на основу члана 506. став 1.ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да жалба није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је суду 03.03.2010. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године). Одредбом члана 411. ранијег ЗПП, који се у овом поступку примењује, није прописано да ће се у поступку поводом ревизије сходно примењивати и одредбе члана 385. ЗПП, нити је чланом 395. ЗПП прописана могућност изјављивања жалбе на решења апелационог суда о изузетној дозвољености ревизије. Из изнетог произилази да жалба поднета против побијаног решења није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу чл. 385. и 411. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијаним другостепеним решењем потврђено је првостепено решење којим је предлог тужиоца за понављање поступка одбачен као неблаговремен.

Према члану 412. став 1. ЗПП, странке могу изјавити ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен. Према ставу четвртом овог члана, ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка.

У конкретном случају није правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка, већ је он одбачен као неблаговремен, и не ради се о решењу другостепеног суда којим је поступак правноснажно завршен, из чега следи да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић